

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520200520
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3520200520.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a sudcov JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina vo veci starostlivosti súdu o maloletú T. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa matky Z. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, Q., a otca N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. D. XX, T. I. nad D., o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/9/2020 - 154 zo dňa 7. októbra 2020 takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú T. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 130,- eur mesačne s účinnosťou od 17.02.2020 do 26.06.2020 a na sumu 120,- eur mesačne s účinnosťou od 27.06.2020. Výrokom II. zaviazal otca uhradiť nedoplatok na zročnom výživnom na maloletú T. za obdobie od 17.02.2020 do 07.10.2020 vo výške 204,20 eur v mesačných splátkach po 20,- eur popri bežnom výživnom. Podľa výroku III. napadnutého rozsudku sa týmto mení rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 4C/86/2011 - 71 zo dňa 03.07.2012 v časti týkajúcej sa určenia výživného na maloletú T.. Výrokom IV. vo zvyšku návrh matky zamietol. Výrokom V. bolo rozhodnuté o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že naposledy boli práva a povinnosti k maloletej T. upravené rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 4C/86/2011-71 zo dňa 03.07.2012, ktorým bolo určené otcovstvo k maloletej, táto bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na jej výživu sumou 100,- eur mesačne. V čase poslednej úpravy výživného mala maloletá jeden a pol roka. Bola v sústavnej osobnej starostlivosti matky, ktorá bola v tom čase poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 194,70 eur. Otec bol samostatne zárobkovo činnou osobou, jeho príjem dosahoval podľa daňového priznania za rok 2011 výšku 162,38 eur mesačne. Bol slobodný a okrem maloletej T. nemal žiadnu inú vyživovaciu povinnosť. V súčasnosti je mal. T. žiačkou 4. ročníka základnej školy. Navštevuje školský klub detí, ktorý stojí 5,- eur mesačne, v škole chodí na obedy za 10,- eur. Vo voľnom čase chodí do ZUŠ - výtvarný odbor. Je vedená v ambulancii imunológie, z dôvodu histamínovej intolerancie berie pravidelne lieky a má aj obmedzenia v strave. Ďalej je sledovaná v kardiologickej ambulancii a má zvýšené výdavky na zubára. Má atopický ekzém, berie lieky a potrebuje špeciálnu kozmetiku. Matka jej mesačne formou poistenia sporí sumu 30,- eur. Osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje výhradne matka, otec sa s dcérou vôbec nestretáva, od narodenia maloletej sa nezrealizovalo ani jedno stretnutie. Výživné je v súčasnosti vymáhané exekučne. Matka je v súčasnosti zamestnaná v spoločnosti KJG a. s., jej priemerný čistý mesačný príjem dosahuje výšku

656,- eur. Je poberateľkou prídavku na dieťa vo výške 24,95 eur. Spolu s výživným a daňovým bonusom teda celkovo príjem matky dosahuje výšku 803,50 eur. Matka v súčasnosti býva s mal. dcérou spolu so svojimi rodičmi v nájomnom byte. Rodičom prispieva na bývanie sumou 150,- eur, taktiež kupuje do domácnosti stravu a hygienické potreby. Nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani hnutelné veci vyššej hodnoty, mesačne si sporí sumu 30,- eur. Okrem maloletej T. nemá inú vyživovaciu povinnosť. Otec je v súčasnosti zamestnaný v spoločnosti Vertiv Slovakia a.s. Jeho čistý mesačný príjem dosahuje výšku 665,45 eur. Za obdobie od 11/2019 doposiaľ poberal dávky nemocenského a ošetrovného v celkovej výške 1 131,50 eur, čo v priemere predstavuje sumu 94,- eur za mesiac. Príjem otca tak celkovo dosahuje priemernú výšku 759,45 eur. Manželka otca mal. T. je od mája 2020 na materskej dovolenke a poberá materské dávky vo výške cca 840,- eur. Z príjmu otca sú okrem bežného výživného exekučne vymáhané viaceré pohľadávky. Celková výška záväzkov otca presahuje podľa potvrdenia zamestnávateľa sumu 10 300,- eur. S manželkou a 2 maloletými deťmi býva v byte, ktorý je v osobnom vlastníctve jeho manželky a jej otca. Pravidelné mesačné náklady spojené s bývaním otec preukázal v obvyklej výške (inkaso 205,- eur, televízia 5,90 eur, internet 11,50 eur, električka 32,50 eur). Okrem maloletej T. má otec vyživovaciu povinnosť k maloletej D., nar. XX.XX.XXXX a k maloletej D., nar. XX.XX.XXXX. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne zdôvodnil podľa § 62 ods. 1, 2, 4 - veta prvá, ods. 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 veta tretia a § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine. Dospel k záveru, že od poslednej úpravy výživného uplynulo osem rokov, počas ktorých sa potreby maloletej výrazne zvýšili. Maloletá T. má okrem bežných výdavkov primeraných 9 ročnému dieťaťu zvýšené výdavky, ktoré súvisia s jej zhoršeným zdravotným stavom, zvýšené výdavky na stravu kvôli histamínovej intolerancii a výdavky na špeciálnu kozmetiku kvôli atopickému ekzému. Matkou deklarované výdavky na starostlivosť o maloletú mal súd za preukázané a považoval ich za odôvodnené. Napriek tomu však dospel k záveru, že nie je možné určiť výživné v matkou požadovanej výške, nakoľko to nedovoľujú súčasné pomery na strane otca ako osoby povinnej plniť vyživovaciu povinnosť. Na strane otca došlo taktiež k podstatnej zmene pomerov, jeho príjem sa zvýšil zo sumy 162,38 eur na súčasných 759,45 eur, avšak súd neprihliadal na exekúcie vykonávané z príjmu otca, nakoľko výživné má v zmysle zákona prednosť pred ostatnými výdavkami rodiča. Zároveň mu však pribudli dve vyživovacie povinnosti. Súd neprihliadal na vyživovaciu povinnosť voči manželke, nakoľko vyživovacia povinnosť voči deťom predchádza vyživovaciu povinnosť medzi manželmi. Matke maloletej v porovnaní s posledným určením výživného rovnako vzrástol príjem. V čase ostatného rozhodovania súdu bola na rodičovskej dovolenke, v súčasnosti je riadne zamestnaná s mesačným príjmom cca 650,- eur. Na strane druhej matka od narodenia maloletej zabezpečuje všetku osobnú starostlivosť o maloletú T., otec sa s dcérou vôbec nestretáva, nad rozsah súdom určeného výživného nijakým spôsobom neprispieva. Na rozdiel od otca má matka iba jednu vyživovaciu povinnosť. S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd čiastočne vyhovel návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti a zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú T. na sumu 130,- eur za obdobie odo dňa podania návrhu do dňa, kedy sa otcovi narodilo tretie dieťa. Od tohto dátumu výživné určil v sume 120,- eur. Vo zvyšnej časti súd návrh matky zamietol. Súd sa nestotožnil s názorom matky, že v posudzovanom prípade nastali dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by malo byť priznané zvýšené výživné spätne za obdobie pred podaním návrhu, pretože matkou uvádzané dôvody (zdravotný stav maloletej a zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť) nepovažoval za dôvody, ktoré by matke bránili podať si návrh na zvýšenie výživného skôr. Zároveň súd určil výšku nedoplatku na zročnom výživnom z titulu jeho zvýšenia za obdobie od 17.02.2020 do 26.06.2020 v celkovej výške 127,70 eur a za obdobie od 27.06.2020 do 07.10.2020 vo výške 76,50 eur. Celkovú sumu nedoplatku vo výške 204,20 eur súd vzhľadom na súčasnú majetkovú a príjmovú situáciu otca tomuto umožnil splácať v splátkach po 20,- eur spolu s bežným výživným. Dospel k záveru, že aktuálne nie je v možnostiach otca uhradiť túto sumu jednorazovo. Týmto došlo k zmene ostatného rozhodnutia upravujúceho vyživovaciu povinnosť k maloletej T.. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 52 CMP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletej T.. V podanom odvolaní uviedla, že otec maloletej vedel, že už má vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére T.. Má ešte dve dcéry D. a D.. Vo svojej výpovedi na súde sa však vyjadril, že dcéra D. nie je jeho. Povedal, že si dá spraviť testy DNA. Vyjadril sa, že popri hlavnom pracovnom pomere si ešte privyrába. Aj tieto peniaze dáva manželke, aby zvýšil životnú úroveň detí D. a D.. V ich spoločnej domácnosti má trvalý pobyt aj matka jeho manželky F. J. U., ktorá tiež prispieva do domácnosti. Súd toto nezobral do úvahy. Všetky náklady na bývanie nie sú len na nich. Otec N. Y. bol takmer každý mesiac na OČR s dcérou D.. Tým sa mu znižoval každý mesiac príjem. Matka žiadala, aby súd zohľadnil aj výdavky na zdravotnú starostlivosť na maloletú T., a to polovicou sumy k bežnému výživnému. Otec maloletej predložil súdu minimálne rok staré exekúcie, ktoré mal zavinené svojou manželkou, ktorá ho donútila k nadštandardnému životu

- prerábka jej bytu, nové zariadenie, výlety a dovolenky. V prípade rozvodu jej zostane byt a jemu exekúcie. Preto matka apelovala aj na zohľadnenie jej príjmu pred materskou dovolenkou vo vyživovacej povinnosti otca k maloletej T. a žiadala zvýšiť výživné na maloletú T. na požadovanú sumu 170,- eur.

3. Kolízny opatrovník k odvolaniu matky uviedol, že zotráva na písomnej správe, ktorú podal v konaní, ako aj na svojich vyjadreniach, a preto navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

4. Otec k odvolaniu matky uviedol, že s rozsudkom súhlasí a nesúhlasí s odvolaním matky. Výživné bolo zvýšené v najvyššej možnej miere, ktorú akceptuje.

5. Matka v písomnej replike k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že s ním nesúhlasí z dôvodu, že žiada o zvýšenie výživného na maloletú T., ktorá má 9 rokov, prvýkrát.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

7. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že návrh matky je čiastočne dôvodný, od poslednej úpravy výživného uplynulo osem rokov, potreby maloletej sa výrazne zvýšili a táto má okrem bežných výdavkov primeraných 9 ročnému dieťaťu zvýšené výdavky súvisiace s jej zhoršeným zdravotným stavom. Na strane oboch rodičov sa zmenili pomery, keď sa u oboch výrazne zvýšili ich príjmy oproti poslednej úprave výživného, no výživné vo výške požadovanej matkou nebolo možné určiť, pretože to nedovoľujú súčasné pomery na strane otca, ktorému medzičasom pribudli dve vyživovacie povinnosti voči maloletým deťom. Súd prvej inštancie tiež dospel k záveru, že v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by malo byť priznané zvýšené výživné späťne za obdobie pred podaním návrhu.

8. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam matky dodáva nasledovné:

9. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

10. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

11. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

12. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

13. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

14. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

16. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca k maloletej T. upravená rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 4C/86/2011 - 71 zo dňa 03.07.2011, ktorým bolo určené otcovstvo k maloletej, maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 100,- eur mesačne.

18. V prípade, keď má súd rozhodovať o návrhu na zvýšenie výživného podľa ust. § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, musí porovnávať pomery na strane osoby oprávnenej a povinnej, ktoré existovali v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi, ktoré sú dané v období, na ktoré sa zvýšenie výživného má vzťahovať. Posúdenie opodstatnenosti návrhu na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa je vecou voľnej úvahy súdu a závisí od možností a schopností osoby povinnej výživou a od odôvodnených potrieb osoby oprávnenej na výživné. Súd je v rámci tohto konania povinný objasniť skutočný stav veci v zmysle § 35 CMP a na základe zisteného stavu vykonať porovnanie pomerov účastníkov v čase poslednej úpravy výživného s pomermi v súčasnej dobe.

19. Uvedené porovnanie pomerov súd prvej inštancie vykonal správne a na základe jeho výsledkov vo veci aj správne rozhodol. Vyživovacia povinnosť otca k maloletej bola naposledy upravená pred viac ako 8 rokmi, kedy mala maloletá T. 1,5 roka a matka bola s ňou na rodičovskej dovolenke. V súčasnosti navštevuje 4. ročník základnej školy. Oproti poslednej úprave výživného sa tak podstatne zmenili potreby maloletej, keď sa zvýšili výdavky v súvislosti s návštevou základnej školy, taktiež sa zvýšili jej potreby v oblasti jej záujmov, keď maloletá navštevuje aj základnú umeleckú školu, čo nepochybne prospieva k jej vývinu a k rozvoju jej osobnosti a s tým sú tiež spojené výdavky. Maloletá T. navštevuje viaceré odborné lekárske ambulancie, s čím sú nepochybne spojené zvýšené výdavky na jej zdravotnú starostlivosť. Napokon a v prvom rade sú tú výdavky na uspokojovanie základných životných potrieb maloletej, medzi ktoré patria výdavky na bývanie, stravu a oblečenie, pričom aj výdavky na stravu sú u maloletej zvýšené v dôsledku histamínovej intolerancie. Aj v týchto oblastiach už len vzhľadom na vek maloletej jej potreby vzrástli a za 8 rokov sa nepochybne zvýšili aj celkové životné náklady. Potreby maloletej si tak jednoznačne vyžadujú vyššie výživné zo strany povinného rodiča, a to otca, keďže maloletá bola zverená do starostlivosti matky a táto jej výlučne zabezpečuje osobnú starostlivosť, pričom s otcom sa maloletá vôbec nestretáva. Matka deklarovala a preukázala odôvodnené potreby maloletej a výdavky, ktoré má na odôvodnené potreby maloletej, a tieto možno považovať za primerané. Na všetky tieto odôvodnené potreby súd prvej inštancie správne prihliadol. Súd je však povinný prihliadnúť aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, pričom aj na tieto súd prvej inštancie prihliadol a správne ich vyhodnotil, keď týmto zodpovedá súdom prvej inštancie určené výživné. Aj napriek vedomosti otca o jeho vyživovacej povinnosti k maloletej T. e táto skutočnosť nemôže byť na ujmu jeho ďalších detí a každé z nich má právo podieľať sa na jeho životnej úrovni a ku každému z nich má otec vyživovaciu povinnosť. Pri priemernom mesačnom príjme otca 759,45 eur a ďalších dvoch vyživovacích povinnostiach voči maloletým deťom, s prihliadnutím na to, že otec nevlastní žiadnu nehnuteľnosť a žiadnu hnutelnú vec vyššej hodnoty (za túto nemožno považovať cca 24 ročné osobné motorové vozidlo), zodpovedá jeho možnostiam a schopnostiam výživné vo výške 120,- eur mesačne, resp. od podania návrhu matky na zvýšenie výživného do narodenia tretej dcéry otca výživné vo výške 130,- eur mesačne, a to aj s prihliadnutím na to, že si otec príležitostne (raz za tri mesiace) brigádne privyrobí, čo napokon ani nemôže byť zdrojom jeho pravidelných, resp. vyšších príjmov, keď otec maloletej má stále a pravidelné zamestnanie (od roku 2015). Otec obdobne ako matka deklaroval a zdokladoval svoje výdavky a tiež aj potreby a výdavky na jeho mladšie dcéry, pričom maloletá D. je približne v rovnakom veku ako maloletá T. a má tak aj obdobné potreby ako maloletá T., keď aj táto navštevuje základnú umeleckú školu a má zvýšené výdavky na starostlivosť u zubného lekára. Maloletá D. sa narodila dňa 27.06.2020 a v tej súvislosti mal otec zvýšené výdavky na zabezpečenie potrieb novonarodeného dieťaťa a jej pravidelné a bežné potreby spočívajú minimálne v zabezpečení

stravy, hygieny, bývania a aspoň základnej lekárskej starostlivosti. Už pri približne rovnakej vyživovacej povinnosti otca voči maloletej D. v porovnaní s maloletou T. presahujú jeho náklady na výživu 30 % jeho príjmu a spolu s výživou mal. D. presiahnu 40 % jeho príjmu. Za týchto okolností je súdom prvej inštancie určené výživné adekvátne a nie je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu maloletej T. vyšším výživným, než ako ho určil súd prvej inštancie, a už vôbec nie výživným na tvorbu úspor maloletej T., hoc by to bolo v jej prospech. Pokiaľ matka namietala, že spolu s otcom žije v domácnosti aj matka jeho súčasnej manželky, ktorá tiež prispieva do domácnosti, tak ani táto okolnosť neumožňuje otcovi prispievať na maloletú T. vyšším, než súdom prvej inštancie určený výživným. Je predsa logické a právne odôvodnené, že každý člen domácnosti, ktorý nie je nezaopatreným dieťaťom, by mal na chod domácnosti prispievať, pričom každým členom domácnosti sa celkové náklady na domácnosť logicky zvyšujú. Táto okolnosť zároveň otca maloletej nezabavuje povinnosti vyživovať aj dcéry D. a D., t. j. zabezpečovať im okrem iného aj stravu a bývanie v domácnosti, v ktorej žijú. Pokiaľ ide aj o ďalšie odvolacie námietky matky, odvolací súd ich vyhodnotil ako nedôvodné. Otec maloletej T. je aktuálne považovaný aj za otca maloletej D., je ako otec zapísaný v jej rodnom liste a žiadne jeho vyjadrenie ho bez ďalšieho nezabavuje otcovstva a tým aj vyživovacej povinnosti voči nej. Pokiaľ ide o náklady na zdravotnú starostlivosť maloletej T., tieto súd prvej inštancie vyhodnotil v rámci jej potrieb a v súlade so Zákonom o rodine na ne prihliadol pri určení výšky výživného a nemožno na ich platenie v akejkoľvek časti otca zaviazat' nad rámec určeného výživného, čo by napokon ani nezodpovedalo jeho možnostiam a schopnostiam. Matka maloletej tiež namietala, že otec bol takmer každý mesiac na OČR s dcérou D. a znižoval sa mu tak každý mesiac príjem. Uvedené však nezodpovedá skutočnosti. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že za obdobie jedného roka (od augusta 2019 do augusta 2020) poberal otec nemocenské dávky len v rozsahu 62 dní, t. j. dva mesiace, pričom ich celková výška bola 1 131,50 eur a tieto boli súdom prvej inštancie započítané do príjmu otca. Z uvedených 62 dní pripadalo 60 dní na ošetrovné, t. j. OČR, pričom toto trvalo 6 dní v mesiaci september 2019, 10 dní v mesiaci február 2020, 12 dní v mesiaci marec 2020 a 32 dní v mesiacoch apríl a máj 2020. Jednoznačne tak nejde o pravidelné čerpanie OČR a ani také, ktoré by bolo vôbec možné považovať z akéhokoľvek dôvodu za špekulatívne. Starostlivosť rodiča o dieťa zahŕňa nepochybne aj povinnosť postarať sa o dieťa v čase jeho choroby, a to aj spôsobom, že rodič zostane s dieťaťom doma, pokiaľ si to okolnosti vyžadujú (napr. povaha ochorenia a vek dieťaťa). Pokiaľ ide o námietky matky ohľadne exekúcií, ktoré sú v neprospech otca vedené, ako aj výdavkov, v súvislosti s ktorými vznikli, tak ani tieto odvolacie námietky nie sú dôvodné, pretože súd prvej inštancie správne na výdavky na exekúcie otca neprihliadol, keďže výživné má prednosť. Pokiaľ by súd mal prihliadnuť na exekúcie vedené voči majetku otca, nemohol by vôbec zvýšiť jeho vyživovaciu povinnosť, keďže mzda, ktorá mu je poukazovaná na účet po exekučných zrážkach väčšinou nedosahuje ani 400,- eur mesačne a vo viacerých mesiacoch nedosiahla ani len 300,- eur. Manželka otca maloletej T. nemá voči maloletej T. vyživovaciu povinnosť, avšak jej príjem otec deklaroval a v konaní bol aj preukázaný a od tohto sa tiež odvíja životná úroveň otca maloletej T., na ktorej má právo sa táto podieľať, pričom jeho životnej úrovni zodpovedá súdom prvej inštancie určené výživné. Odvolací súd sa stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie o nemožnosti zvýšiť výživné za obdobie pred podaním návrhu na zvýšenie výživného, pretože matka neuviedla a nepreukázala žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by jej bránili požiadať o vyššie výživné už skôr, napr. v čase, keď maloletá T. nastupovala na základnú školu.

20. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie postupoval správne, keď zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú T. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 130,- eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu do 26.06.2020 a od 27.06.2020 určil výživné vo výške 120,- eur mesačne, keďže od tohto dňa pribudla otcovi ďalšia vyživovacia povinnosť voči maloletému dieťaťu. V nadväznosti na takto určené výživné súd prvej inštancie potom správne vo zvyšku návrh matky zamietol a zaviazal otca na zaplatenie nedoplatku na zročnom výživnom v splátkach, keďže nie je v jeho možnostiach a schopnostiach uhradiť ho jednorazovo. Pre úplnosť odvolací súd záverom uvádza, že napriek tomu, že aktuálne nie je v možnostiach a v schopnostiach otca prispievať maloletej T. vyšším, než súdom prvej inštancie určeným výživným, je na oboch rodičoch, aby zhodnotili vzťah otca a maloletej T., snažili sa po vzájomnej dohode o jeho vytvorenie a následne by otec mohol prispieť k výžive dieťaťa napr. vo forme aspoň príležitostnej osobnej starostlivosti.

21. Vzhľadom k týmto skutočnostiam odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP. Ide o mimosporové konanie, pre ktoré platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).